

ವಂದು ಕ್ಯೆಗೆ ಬಂದ್ಯೆ ಸಾಹು, ವದ್ದು ಮನೆ ಕಾಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀನಿ.

‘ಯಾರಪಾ ಅದೂ?’

‘ಅದೇ ವಜ್ಞ ಸ್ಮಾಲೋ ಮೇಷ್ಟ್ ದನೋ. ವಜ್ಞ ಮಗಳು ಬೇರೆ ಯಿದಾಕಿ. ಸ್ಮಾಲಿಗೆ ಹೋಗ್ನುತ್ತಿ. ಯೀರುಪ್ಪ ಗೋಮೇಂಟೋ ಹೈಸ್ಮೂಲಗ್ಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕಿದನೆ. ಹಿವನು.’

‘ಯಷ್ಟು ಬಾಕಿ ಯಿದೆ.’

‘ಅರು ತಿಂಗಳು.’

ಧಟ್ಟಂತ ಜಂಬಂಣ ಹೇಳಿದ, ಯೋಚನೆನೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ‘ಯಿನ್ನೂಂದಪ್ಪು ದಿಸ ಟ್ಯೆಮ್ ಕೊಡು.’

‘ಯಷ್ಟುಂತ ಕೊಡಲೋ? ಯಿನ್ನೂಂದ್ದೇದಿಸ ನೋಡಿದ್ದಿನಿ. ಮನನಾಗಿರದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾರಿ ಹೋರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿನಿ.’

‘ಮನನಾಗಿರದ್ದೆಲ್ಲ ಮಾರಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಭಾಟಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದೇಂತ ಮಾಡಿಯೇನು?’

‘ಅಯೋ ಪಾಪ ಅಂತಂದು ಕಟ್ಟಿ ನೋಡು. ಯೀಗಿನ ಕಾಲದಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಯೋ ಪಾಪ ಅನ್ನಂಗಿಲ್ಲ. ಸಲಿಗೆ ತಗಂತರೆ. ಯಿನ್ನೂ ಹದಿನೆಂಟು ಮನಗಳದವ ಆ ವಟಾರದಗೆ. ಯೀ ಯಮ್ಮು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತೇನರ ಪುಳಿದೋರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದ್ದು ಮುಗಿತು. ಯಾರೂ ದಪ್ಪಿ ಹೊಡಿಗಿಲ್ಲ ಅಮೇಲೆ.’

‘ಅದೂ ನಿಜಾನ್ನು ವೂರಾಗೆ ವಬ್ಬಾದ್ದು ನಿನ ಮೇಲೆ ವಂದು ವಳ್ಳೇ ಮಾತಾದಿದ್ದು ಕೇಳಿ.’

‘ವಳ್ಳೇ ಮಾತು ಯಿಟ್ಟಂದು ನಾಯೀನು ಪುಪವಾಸ ಸಾಯ್ಯಾ? ವಳ್ಳೇ ಮಾತು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ, ರೋಕ್ಕ ಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ. ಸೇಲ್ಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡು. ಹಂಗಾನಾ ಮಾಡಿ ಭಾಕೀ ಭಾಡಿಗೆ ಕೊಡು. ನಿನೋ ಕಮಿಶನೋ ಮುಕ್ಕಂಡ ಪುಳಿದಿದ್ದು ಹೊಡು.’

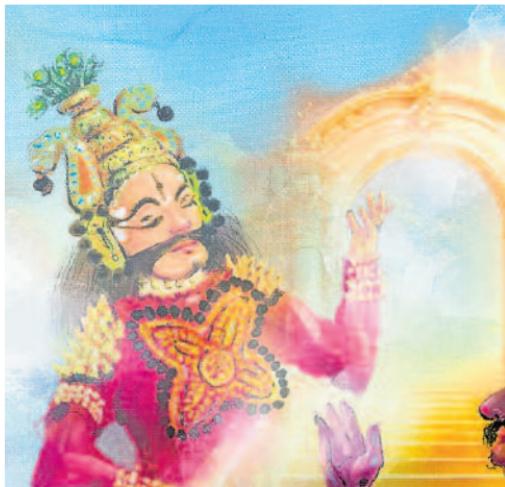
ಜಂಬಂಣ ಬೇರೆನೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ವಿನಾರಾ ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಯ ನರಕ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ವಂದು ವಳ್ಳೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಂದು ಹಂಗಾಗಬಾರದು. ಉರೋರೆಲ್ಲಾ ವನ್ನಾಕು ಮಾತು ಒಳ್ಳೇದನ್ನಬೇಕು.

ಅಷ್ಟರಗೆ ಬಂಡಿ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಅಂಗಿ ಮೇಲೆ ತುಂತರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸೇಂಗಾ ಸಿಪ್ಪ ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು. ತನ್ನ ನೋಟೋ ಬುಕ್ ಹಿಡ್ಯಂಡು ಜಂಬಂಣನೂ ಎದ್ದು.

* * *

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮನೆಗೆ ಬುತ್ತಿದ್ದಂಗೇ ಜಂಬಂಣ ಮಾಡಿದ ಮೋದಲ ಕೆಲಸ ಅಂದ್ಯೆ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದ ಸರೋಜಮ್ಮನ ತಿಂಗಳ ಸಂಭಾಷನ ಹದಿನ್ಯೆದು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ. ಇವನಿಗೇನೋ ವೀತ್ತಿ ಬಾಸ್ತಿ ಅಗಿರಂಗಿದ ಅಂತ ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಖ ಹುಳ್ಳಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಅವಲಿಗೇನೋ ಅನುಮಾನ ಈ ಸರೋಜಮ್ಮನ ಕಂತ್ತೆ, ಯೀನಾರಾ ಕಿತಾಪತಿ ನಡ್ಡಿದಾರಾ ಯಿಬ್ಲಿ...’

ಸಂಬಳಾ ಬಾಸ್ತಿ ಅಂತ ಅಂದೋನೇ ನೆಟ್ಟಗೆ ತನ್ನ

ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಟೋ ಬುಕ್ಕಲ್ಲಿ ಬರಕೊಂಡ “ಸರೋಜಮ್ಮೆ ಕೇಳಬಿದ್ದು ನಾನಾಗೇ ಅವಶ ಸಂಭ್ರಮ ಹದಿನ್ಯೆದು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದೆ.” ಇನ್ನು ಸಂಬಳ ಬಾಸ್ತಿ ಮಾಡಕೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತನ ಯಿರಡೇ ವಳ್ಳೇ ಕೆಲಸ ಇದ್ದಿದ್ದು. ಅದುನ್ನ ಬಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ನೆಟ್ಟಗೆ ದುರ್ಗಮ್ಮನ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ಧಿಕ್ಕರು ಕೂಡಿತ್ತು. ಒಬ್ಬೊಗ್ಗೆ ಒಂದೆಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ಡು ಹೋದ. ಕೆಂಟ್ ಕೆಂಟ್ ನೋಟೋ ಬುಕ್ಕಗೆ ಬಕ್ಕೋತಾ ಹೋದ. ಹದಿಮೂರು ಜನ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನೆಟ್ಟಗೆ ಬಾಕಿ ವಸೋಲಿ ಮಾಡಬೇಕಿದ್ದು